

prima instanță: L. Vasilevici

instanța de apel: N. Cernat, A. Pahopol și A. Gavrilița

ÎNCHEIERE

22 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac

Judecătorii: Maria Ghervas și Tatiana Vieru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Iepure Adrian

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Iepure Adrian împotriva Ministerului Apărării al Republicii Moldova privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de Ministerul Apărării al Republicii Moldova, cu casarea hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 17 februarie 2014,

c o n s t a t ă:

La 09 ianuarie 2013 Iepure Adrian a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Apărării al Republicii Moldova privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că mai mult de 15 ani a satisfăcut serviciul militar în Forțele Armate, după care a fost concediat de către Consiliul Republican de Expertiză Medicală a Vitalității, în legătură cu boala contactată în timpul îndeplinirii serviciului militar, fiindu-i stabilit gradul II de invaliditate.

Susține Iepure Adrian că la 04 februarie 2002 a fost inclus în rînd, pentru acordarea spațiului locativ sub forma unui apartament cu două odăi, pentru el și membrii familiei sale.

Indică reclamantul că potrivit prevederilor legale, militarii care au satisfăcut serviciul militar mai mult de 15 ani, au dreptul la spațiu locativ, iar dacă acordarea spațiului locativ nu este posibilă, se achită compensația bănească a costului comercial al spațiului respectiv.

Consideră Iepure Adrian că activitatea sa în cadrul Ministerului Apărării al Republicii Moldova, cade sub incidența prevederilor legale respective.

Afirmă reclamantul că la 22 noiembrie 2012, s-a adresat cu o cerere prealabilă către Ministerul Apărării al Republicii Moldova în vederea acordării spațiului locativ sau a compensației bănești, însă prin scrisoarea nr. 70/1214 din 10 decembrie 2012, i-a fost refuzată satisfacerea cererii.

Solicită Iepure Adrian recunoașterea nulității refuzului Ministerul Apărării al Republicii Moldova privind acordarea spațiului locativ, acordarea compensației

bănești a costului comercial a unui apartament compus din două odăi în sumă de 40 000 euro, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

În ședința de judecată din 17 februarie 2014 reclamantul a depus cerere de modificare a acțiunii solicitând acordarea compensației bănești în sumă de 400 000 lei, în vederea procurării unui apartament (f.d. 102).

Prin hotărîrea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 17 februarie 2014 acțiunea înaintată de Iepure Adrian împotriva Ministerului Apărării al Republicii Moldova a fost admisă.

S-a recunoscut ilegal refuzul Ministerului Apărării al Republicii Moldova nr. 70/1214 din 10 decembrie 2012 cu încasarea de la Ministerului Apărării al Republicii Moldova în beneficiul lui Iepure Adrian a sumei de 400 000 lei, care reprezintă costul unui apartament cu două odăi situat în or. Edineț (f.d. 104, 108-110).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2014 apelul declarat de Ministerului Apărării al Republicii Moldova a fost admis, cu casarea hotărîrii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 17 februarie 2014 și emiterea unei noi hotărîri prin care:

Cererea de chemare în judecată înaintată de Iepure Adrian împotriva Ministerului Apărării al Republicii Moldova privind recunoașterea ilegalității refuzului nr. 70/1214 din 10 decembrie 2012 și încasarea compensației bănești în schimbul spațiului locativ, se respinge ca neîntemeiată (f.d. 130, 131-136).

La 25 august 2014, Iepure Adrian a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2014, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

La 25 iulie 2014 Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei emise la 24 iunie 2014 (f.d. 137).

La materialele cauzei nu este anexată dovada recepționării de către participanții la proces a deciziei instanței de apel, iar în cererea de recurs Iepure Adrian a indicat că a recepționat decizia Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2014, la 07 august 2014.

Astfel recursul declarat la 25 august 2014, se consideră depus în termen.

Verificând legalitatea hotărîrilor contestate, în limitele invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Iepure Adrian urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 09 septembrie 2014, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 16 septembrie 2014 Ministerul Apărării al Republicii Moldova a depus referință prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

În conformitate cu art.439 alin.(3) codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 432alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Iepure Adrian în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Totodată instanța de recurs reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept.

Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, 2001-XII).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sânt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Iepure Adrian, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Iepure Adrian se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Novac

judecătorii

Maria Ghervas

Tatiana Vieru